

Kod modułu	M_WE_SEM7 PW 1E/2E PKONT
Nazwa kierunku studiów	Weterynaria
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Pierwszy kontakt z pacjentem w gabinecie małych zwierząt First contact with the patient in the clinic for small animals
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	Fakultatywny
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	Stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Jacek Madany
Jednostka oferująca moduł	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt
Cel modułu	Celem nauczania modułu jest nabycie wiedzy o organizacji wizyty w gabinecie lekarskim dla psów i kotów. Poznanie zasad relacji lekarz- właściciel- zwierzę i odpowiedzialności z tym związanej. Zasady komunikacji werbalnej i niewerbalnej z właścicielami oraz efektywnej pracy lekarskiej z badaniem klinicznym , rozpoznaniem i ustaleniem sposobów leczenia. Sposoby postępowania ze zwierzętami zdrowymi – zalecenia domowe i profilaktyczne. Sposoby postępowania ze zwierzętami chorymi. Przygotowanie do nabycia umiejętności oceny sytuacji związanych z eutanazją zwierząt.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	<p>Wiedza:</p> <p>W1. Student wyjaśnia i opisuje celowość i scenariusz wizyty w gabinecie małych zwierząt .</p> <p>W2. Wdraża zasady postępowania interpersonalnego z właścicielami zwierząt, diagnostycznego (z diagnostyką różnicową i terapeutycznego w stosunku do psów i kotów.</p> <p>W3. Przeprowadza badanie kliniczne małych zwierząt umie monitorować stan zdrowia psów i kotów.</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1. Efektywnie komunikuje się z właścicielami psów i kotów, innymi lekarzami weterynarii oraz pracownikami administracji rządowej i samorządowej.</p> <p>U2. Wykazuje umiejętność słuchania, mówienia i udzielania odpowiedzi właścicielom psów i kotów językiem zrozumiałym, odpowiednim do zaistniałej sytuacji klinicznej.</p> <p>U3. Przeprowadza wywiad lekarsko-weterynaryjny w celu uzyskania dokładnej informacji o pojedynczym pacjencie – psie lub kocie oraz jego codziennym środowisku bytowania.</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1. Wykazuje odpowiedzialność prawną, medyczno-lekarską i etyczną za podejmowane decyzje wobec ludzi i badanych psów i kotów.</p> <p>K2. Posiada świadomość własnych ograniczeń w relacjach właściciel-lekarz, możliwości popełniania błędów i dostrzega potrzebę ich eliminowania.</p> <p>K3. Stawia dobro psa/kota oraz na pierwszym miejscu oraz buduje dobrą relację zaufania w stosunku do właścicieli zwierząt.</p>
Wymagania wstępne i dodatkowe	Sekwencyjność przedmiotów
Treści programowe modułu	<p>Tematyka spotkań. Forma praktyczno-dyskusyjna.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Relacja lekarz – właściciel – zwierzę w gabinecie małych zwierząt. Odpowiedzialność lekarska: prawna, medyczna i etyczna (3 godz.) 2. Zasady komunikacji interpersonalnej: werbalnej i niewerbalnej z właścicielami zwierząt. Plan rozmowy i wywiadu lekarskiego (3 godz.) 3. Tok postępowania lekarskiego: wywiad, badanie kliniczne, rozpoznanie ustalenie sposobu leczenia (3 godz.) 4. Zasady postępowania ze zwierzętami zdrowymi: żywienie,ruch, profilaktyka szczepionkowa i przeciw pasożytnicza (3 godz.) 5. Zasady postępowania ze zwierzętami chorymi leczonymi domowo i szpitalnie (3 godz.)

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Coren S.: „Jak rozmawiać z psem”, Galaktyka, 2007. 2. Donaldson U.: „Pies i człowiek”, Galaktyka, 2007. 3. Galaxy J., Delgado M.: „Kocie mojo czyli jak być opiekunem szczęśliwego kota”, SQN, 2019. 4. Hutchinson T., Robinson K.: „Praktyka kliniczna - psy”, Urban and Partner, Wrocław 2017. 5. Horzinek M., Lutz H., Schmidt V.: „Praktyka kliniczna - koty”, Galaktyka, Łódź 2008.
Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne	Dyskusja, ćwiczenia praktyczne, prezentacja zachowań lekarskich i omawianie sytuacji klinicznych w układzie lekarz- właściciel-zwierzę.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Student wykonuje minimum 1 zadanie kliniczne. Jest nim samodzielne wykonanie badania klinicznego dot. psów i kotów. Weryfikacja efektów uczenia opiera się na ocenie odpowiedzi ustnych i działań praktycznych studenta przez Nauczyciela. Ocena wiedzy bazuje na jakości odpowiedzi na pytania merytoryczne dotyczące diagnostyki klinicznej. Ocena umiejętności bazuje na sposobie wykonywania zadań klinicznych związanych z wywiadem i badaniem klinicznym. Ocena kompetencji społecznych bazuje na subiektywnej ocenie Nauczyciela zakładanych/spodziewanych zachowań studenta.
Bilans punktów ECTS	Formy zajęć: ćwiczenia dyskusyjno-praktyczne – 1 ECTS kontaktowych/ 0,6 liczbę godzin niekontaktowych/ 0,4
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w ćwiczeniach – 15 godz.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – WE_W15 +++ W2 – WE_W18 +++ W3 – WE_W19 +++ U1 – WE_U1 +++ U2 – WE_U2 ++ U3 – WE_U14 ++ K1 – WE_K1 ++ K2 – WE_K7 ++ K3 – WE_K8 ++
Elementy i uwagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa: Warunek wstępny: Frekwencja – minimum 80%. Kryterium ostateczne: poziom i dojrzałość wypowiedzi nt. prowadzenia i kierowania wizytą w gabinecie małych zwierząt – 100% wagi